

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/87/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120339337
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6120339337.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Ďuriana a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Ľubomíra Šablu, ako členov senátu, v spore žalobkyne M. I., rod. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v K. K., P. č. XXX/XX, zastúpenej JUDr. Ing. Darinou Králikovou, advokátkou so sídlom v Banskej Bystrici, Námestie Štefana Moysesu č. 17/A, proti žalovanému N. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v K. K., M. č. XXXXX/X, zastúpenému JUDr. Karínou Uhrínovou, advokátkou so sídlom v Banskej Bystrici, Námestie Štefana Moysesu č. 4, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 11C/41/2020-71 zo dňa 27.08.2020, ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **zrušuje** a vec mu **vracia** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie o návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia zastavil (prvý výrok) a žalovanému náhradu trov konania proti žalobcovi nepriznal (druhý výrok); súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že žalobkyňa sa proti žalovanému domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým mal súd uložiť žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva k špecifikovaným nehnuteľnostiam (byt č. XXX nachádzajúci sa na prvom poschodí obytnej budovy v K. K. na P. ulici súpisné číslo XXX a orientačné číslo XX zapísaný na LV č. XXXX vedenom pre katastrálne územie P.); súd prvej inštancie dospel k záveru, že nariadeniu neodkladného opatrenia bráni prekážka právoplatne rozhodnutej veci (res iudicata) s odôvodnením, že „z obsahu pripojeného spisu sp. zn. 16C/75/2018 vyplýva, že žalobkyňa v uvedenom konaní podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhala uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa výkonu záložného práva k tým istým nehnuteľnostiam ako v návrhu, ktorý je predmetom tohto konania; uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 11Co/20/2019-87 zo dňa 21.02.2019 právoplatným dňa 27.02.2019, súd zmenil rozhodnutie okresného súdu a uložil žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva“ k špecifikovaným nehnuteľnostiam (totožnému bytu ako v prejednávanej spore) „do právoplatného skončenia konania vedeného Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 16C/75/2018; v konaní vedenom pod sp. zn. 16C/75/2018 sa žalobkyňa domáhala nariadenia neodkladného opatrenia s obsahovo rovnakým petitom ako v tomto súdnom konaní, pričom o jej návrhu bolo právoplatne rozhodnuté uznesením; z obsahu pripojeného spisu sp. zn. 16C/75/2018 jednoznačne vyplýva splnenie podmienky totožnosti veci; v oboch návrhoch sa žalobkyňa proti žalovanému domáhala nariadenia neodkladného opatrenia na základe toho istého právneho dôvodu vyplývajúceho z totožného skutkového stavu; konanie bolo uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 16C/75/2018-145 zo dňa 25.09.2019 právoplatným dňa 14.10.2019 zastavené z dôvodu späťvzatia žaloby žalobkyňou; skutočnosť, že žalovaný pristúpil k výkonu záložného práva skutkovo nemení okolnosti, za ktorých bolo vydané skoršie neodkladné opatrenie, jeho opodstatnenosť bola vyvodzovaná z rovnakého skutkového stavu a právneho dôvodu ako v tomto konaní; súd jednoznačne dospel k záveru, že opätovný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia sa opiera o rovnaké skutkové tvrdenia, o ten istý právny dôvod vyplývajúci z totožného

skutkového stavu ako v konaní súdu sp. zn. 16C/75/2018, preto z dôvodu prekážky rozhodnutej (res iudicata) veci, konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zastavil; prekážka rozhodnutej veci svojou podstatou patrí k procesným podmienkam, na ktorú je súd povinný prihliadať ex offio a jej zistenie v každom štádiu konania vedie bez ďalšieho k jeho zastaveniu“; súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ustanovenia § 161 ods. 1 a 2, § 230 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C.s.p.“).

2.1 Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala žalobkyňa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne včas odvolanie zo dňa 11.09.2020 (č.l. 80-81 spisu); uznesenie napadla v celom rozsahu; vyjadrila názor, že ustanovenie § 230 C.s.p. nemožno uplatniť vo vzťahu k rozhodovaniu o neodkladnom opatrení, ale len vo vzťahu k rozhodovaniu vo veci samej; nakoľko konanie vedené pod sp. zn. 16C/75/2018 neskončilo rozhodnutím vo veci samej, súčasne ani rozhodnutie o neodkladnom opatrení nie je rozhodnutím vo veci samej, nebolo možné aplikovať ustanovenie § 230 C.s.p.; ďalej uviedla, že v dôsledku zastavenia konania vedeného pod sp. zn. 16C/75/2018 došlo k zániku nariadeného neodkladného opatrenia, preto nemohlo brániť nariadeniu neodkladného opatrenia v prejednávanom spore; v postupe súdu prvej inštancie napadnutým uznesením videla porušenie jej práva na spravodlivý proces; na základe uvedeného navrhla zmenu napadnutého uznesenia v zmysle vyhovenia jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

2.2 Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 07.10.2020 (č.l. 92 spisu) k odvolaniu žalobkyne prostredníctvom svojej právnej zástupkyne uviedol, že dňa 30.09.2020 sa konala opakovaná dražba spornej nehnuteľnosti, ktorá bola úspešná a nehnuteľnosť sa vydražila za cenu 76.000,- €; keďže prostredníctvom dražobníka realizoval svoje záložné právo a dňa 30.09.2020 došlo k vydraženiu nehnuteľnosti, návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia je nedôvodný, nakoľko pomery medzi stranami nemožno upraviť späť a za aktuálneho stavu tak nie je preukázaná naliehavosť bezodkladnej úpravy pomerov medzi ním a žalobkyňou; vyjadril názor, že v prípade nariadenia navrhovaného neodkladného opatrenia by toto bolo nevykonateľné, pretože k výkonu záložného práva už došlo; stotožnil sa s názorom súdu prvej inštancie, že prekážka rozhodnutej veci (res iudicata) platí aj pre neodkladné opatrenie, preto súd prvej inštancie správne aplikoval ustanovenie § 230 C.s.p. a konanie o nariadenie neodkladného opatrenia zastavil, pretože v čase podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bol skutkový stav totožný ako v čase rozhodovania o neodkladnom opatrení v konaní vedenom pod sp. zn. 16C/75/2018; na základe uvedeného navrhol potvrdenie napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie.

3.1 Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa § 379 C.s.p. a z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 389 písm. b) a d) C.s.p. zrušil a podľa § 391 ods. 1 C.s.p. mu vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3.2 Podľa § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

3.3. Podľa § 389 ods. 1 písm. d) C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

3.4 Podľa § 391 ods. 1 C.s.p., ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

4.1 Odvolanie žalobkyne je dôvodné.

4.2 Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobkyne ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým uznesením súdu prvej inštancie a dospel k záveru, že na zastavenie konania o návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia z dôvodu prekážky právoplatne rozhodnutej veci (res iudicata) neboli splnené procesné podmienky; súd prvej inštancie síce správne skúmal danosť procesných podmienok (§ 161 ods. 1 C.s.p.), ale pri ich skúmaní dospel k nesprávnemu zámeru, že pokračovaniu v konaní bráni prekážka rozhodnutej veci v podobe neodkladného opatrenia

nariadeného uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 11Co/20/2019-87 zo dňa 21.02.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27.02.2019 (neodkladné opatrenie bolo nariadené v rámci konania Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 16C/75/2018); z obsahu uvedeného uznesenia vyplýva, že trvanie predmetného neodkladného opatrenia bolo obmedzené na určitý čas (§ 330 ods. 1 C.s.p.) a to do právoplatného skončenia konania vedeného Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 16C/75/2018; z obsahu spisu vyplýva, že uvedené konanie bolo právoplatne skončené dňa 14.10.2019 nadobudnutím právoplatnosti uznesenia č.k. 16C/75/2018-145 zo dňa 25.09.2019 o zastavení konania; uplynutím určeného času trvania predmetné neodkladné opatrenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 11Co/20/2019-87 zo dňa 21.02.2019 zaniklo zo zákona dňom 14.10.2019 (§ 333 C.s.p.); zánikom neodkladného opatrenia (rozhodnutia) zanikli aj účinky jeho právoplatnosti (§ 226 C.s.p.), ktoré sa môžu viazať len na existujúce rozhodnutie (ide o vlastnosť súdneho rozhodnutia); v čase rozhodovania súdu prvej inštancie preto neexistovalo rozhodnutie, ktoré by predstavovalo prekážku právoplatne rozhodnutej veci (§ 230 C.s.p.) vo vzťahu k nároku uplatnenému žalobkyňou v prejednávanej spore; na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že dôvody na zastavenie konania podľa § 161 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 230 C.s.p. neexistovali a nesprávnym procesným postupom súdu došlo súčasne k porušeniu práva žalobkyne na spravodlivý proces, preto napadnuté uznesenie zrušil (§ 389 ods. 1 písm. b/ a d/ C.s.p.) a to vrátane závislého výroku o trovách konania (§ 379 písm. a/ C.s.p.) a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 C.s.p.).

5. V prípade, že žalobkyňa bude trvať na svojom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, v ďalšom konaní súd prvej inštancie opätovne posúdi splnenie podmienok na jeho nariadenie; v tomto smere predovšetkým posúdi vplyv žalovaným tvrdenej skutočnosti, že k výkonu jeho záložného práva k spornému bytu došlo na opakovanej dražbe dňa 30.09.2020, na existenciu naliehavej potreby úpravy pomerov sporových strán navrhovaným neodkladným opatrením; svoje rozhodnutie súd prvej inštancie primeraným spôsobom odôvodní.

6. Ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

7. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.
Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).